

[Skatteministeren]

trække 40 pct. af lejeindtægten. Det fremgår helt klart af Ligningsrådets anvisning, at fradraget på 40 pct. skal beregnes af lejeindtægten inklusive særskilt betaling for el og lignende.

I begyndelsen af 1970'erne gjaldt en 10 pct.-regel, som også var fastsat af Ligningsrådet. Efter denne regel kunne sommerhusejerne fratrække 10 pct. af lejeindtægten til dækning af afskrivning og vedligeholdelse på inventar. Herudover kunne der tages fradrag for de direkte udgifter, der er forbundet med udlejningen.

I 1977 forhøjede Ligningsrådet procentfradraget til 40 pct. Til gengæld skulle fradraget dække samtlige udgifter ved sommerhusudlejningen.

40 pct.-reglen har været gældende uændret siden og er, som mange af Ligningsrådets andre anvisninger, et tilbud til skatteyderne om, at de kan opgøre den skattepligtige indkomst på en enkel måde i stedet for at føre regnskab over de faktiske udgifter.

Uanset at der ikke er tale om, at skattemyndighederne anlægger en ny fortolkning af regelsættet, er jeg indstillet på at undersøge, om 40 pct.-fradraget fortsat er tilstrækkeligt til at dække sommerhusejernes udgifter ved udlejning.

Såfremt denne undersøgelse afdækker et behov for at ændre reglen, skal jeg dog understrege, at en ændring kun vil få betydning for fremtiden.

Jeg kan endelig oplyse, at jeg har orienteret Feriehusudlejning I/S om mine tiltag.«

En tilsvarende redegørelse har jeg givet i Folketingets spørgetid den 3. februar 1993.

Endelig kan jeg henvise til, at jeg under førstebehandlingen af forslag til folketingsbeslutning om forbedring af det skattemæssige standardfradrag ved udlejning af sommer- og fritidshuse (B 81), fremsat af Kirsten Jaobsen m.fl., oplyste, at min undersøgelse forventes afsluttet i løbet af maj måned.

Jeg har ikke yderligere at tilføje.

Spm. nr. S 667

Til *undervisningsministeren* (31/3 93) af:

Agnete Laustsen (KF):

»Hvordan vil ministeren sikre, at privat danseskoleundervisning ikke påføres urimelig

konkurrence gennem udnyttelse af folkeoplysningslovens tilskudsbestemmelser?«

Begrundelse

I stigende grad må private danseskoler lukke, fordi oplysningsforbundene – med offentlige tilskud – formidler selskabsdans under forskellige »dækbetegnelse«.

Der er således tale om unfair og uacceptable konkurrenceforhold, der lægger sig hindrende i vejen for det private erhvervsliv.

Svar (15/4 93):

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Jeg kan oplyse, at i lov nr. 410 af 13. juni 1990 om støtte til folkeoplysning, som ophævede fritidsundervisningsloven, og som trådte i kraft den 1. januar 1991, har man fastholdt folkeoplysningsens grundlæggende frihedsrettigheder: det frie initiativ, den frie deltagelse, det frie emnevalg og det frie lærervalg. Folkeoplysningsloven har således vedrørende det frie emnevalg videreført en godt 20-årig tradition med offentlige tilskud til fritidsundervisning for voksne, hvor der hverken indholdsmæssigt eller finansieringsmæssigt skelnes mellem forskellige fagområder/emner.

Efter loven er kommunalbestyrelsen forpligtet til at yde tilskud til undervisning m.v. Tilskuddet ydes til aflønning m.v. af leder og lærere. Virksomheden skal stå åben for alle. Der kan ikke ydes tilskud til virksomhed, der henhører under anden lovgivning, til formelt kompetencegivende undervisning og til kredse, hvis eventuelle overskud ved virksomheden tilfalder enkeltpersoner. Kredsene (aftenskolerne) skal endelig kunne gøre rede for deltager- eller medlemsindflydelse på virksomhedens ledelse.

Af § 3 i bekendtgørelsen om støtte til folkeoplysning fremgår, at tilskud efter folkeoplysningslovens kapitel 4 om tilskud til undervisning m.v. ikke ydes til den virksomhed, der er opført i bilaget til bekendtgørelsen. Af bilaget fremgår, at der ikke ydes tilskud til bl.a. dans, herunder jazzballet, men at der ydes tilskud til folkedans, hvilket svarer til den fra fritidsundervisningsloven kendte emnebegrænsning.

Efter de dagældende regler (Undervisningsministeriets retningslinier af 21. november 1973) »har undervisning i dans været udeluk-